

Geen plaats voor Christus - C.H. Spurgeon

“En zij baarde haar eerstgeboren Zoon en wond hem in doeken, en legde Hem neder in de kribbe, omdat voor hen geen plaats was in de herberg”.

Lukas 2 : 7

Jaargang 1 nummer 2 – December 1998

Eerder uitgegeven preken van jaargang 1

1. De onuitsprekelijke liefde van Christus

H. Grattan Guinness

Bronvermelding

Oorspronkelijke titel: *No room for Christ in the inn, delivered on Sunday Morning by rev. C.H. Spurgeon at the Metropolitan Tabernacle, Newington*

Uit: *Metropolitan Tabernacle Pulpit, Volume 8, no. 485 – 1862*

Uitgegeven door: Pilgrim Publication, Pasadena, Texas - USA

De preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel

De originele preek is te vinden op onze website: <http://www.tabernakel.nl>

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

Preek

“En zij baarde haar eerstgeboren Zoon en wond hem in doeken, en legde Hem neder in de kribbe, omdat voor hen geen plaats was in de herberg”.

Lukas 2 : 7

Het was nodig, dat het onweerlegbaar bewijs geleverd zou worden, dat onze Heere uit Juda is voortgekomen. Het was ook nodig, dat Hij, naar het woord van de Heeren dat Hij gesproken had tot Zijn dienstknecht Micha, in Bethlehem Efratha zou geboren worden. Maar hoe zou men die openlijke erkenning kunnen verkrijgen uit het geslachtsregister van een onbekende maagd en van een even onbekende timmerman? En wat de geboorte van Jezus aangaat, Maria woonde te Nazareth in Galilea, het was dus naar alle waarschijnlijkheid dat daar de geboorte plaats zou hebben. Ja, de tijd, dat zij baren zou was zo nabij, dat Maria zonder noodzaak de moeilijke reis naar het zuidelijk deel van het land niet zou maken.

Hoe zullen deze twee zaken nu toch tot stand komen? Zij kunnen en zij zullen gebeuren! Het officiële waarmerk van het Romeinse rijk zal op de stamboom van de komende Zoon van David worden geplaatst, en te Bethlehem zal Hij het licht aanschouwen. Een nietig tiran, Herodes, durft het aan om door een vertoon van onafhankelijkheid een machtiger tiran, Augustus, te beledigen. Augustus verklaart hem dat hij hem niet langer als vriend, maar als ondergeschikte zal behandelen. En hoewel Herodes zich nu de diepste zelfvernederingsgetroost en een slaafse onderwerping betoont, hoewel zijn vrienden aan het Romeinse hof voor hem pleiten, beveelt Augustus toch een telling van het hele Joodse volk. Dit als voorbereidende maatregel voor een nieuw in te stellen belasting, die echter pas tien jaar daarna werkelijk geheven werd.

De wind en de golven van de zee zijn niet wispelturiger dan de wil van een tiran; maar de gebieder van de stormen heerst ook over de verdorven geest van de koningen. De Heere onze God kan het wildste paard beteugelen. Alleenheersende Caesars zijn slechts speelpoppen, die door onzichtbare draden in beweging worden gebracht. Zij zijn slechts werktuigen in de hand van de Koning der koningen. Augustus moet beledigd worden door Herodes. Als straf wordt Herodes gedwongen het volk te tellen. Het is volstrekt noodzakelijk dat daarbij lastige, harde, tirannische maatregelen verordend worden. Iedereen moet naar zijn geboorteplaats gaan, of het hem gelegen komt of niet.

Zo wordt Maria naar Bethlehem geleid. Jezus Christus wordt naar Gods doel en verordening geboren, en Hij wordt bovendien officieel erkend als een afstammeling van David. Immers Zijn moeder ging naar Bethlehem, omdat zij tot Davids geslacht behoorde.

Zij bleef enige tijd in die plaats en keerde toen terug naar Galilea, zonder dat haar aanspraken op die afkomst betwist werden. Als een indringster het gewaagd had om onrechtmatig een plaats te eisen onder die weinige vrouwen, tot wie de geboorte van de Messias door de profetieën beperkt was, zou de naijver van alle vrouwen uit de stam van Juda opgewekt zijn. Zie hierin de wijsheid van de God der voorzienigheid, en geloof dat alle dingen door Hem bestuurd en geregeld worden.

Als alle personen, die van het huis van David waren, zo in Bethlehem bijeen moesten komen, zou het al gauw onmogelijk blijken om in het kleine stadje een herberg te vinden. Ongetwijfeld werden er zeer veel door hun vrienden gastvrij in hun huizen opgenomen; maar Jozef had geen familie in de stad. Zoals in alle andere dorpen was er wel de karavansera, die aan alle doortrekkende reizigers vrij onderdak bood. Maar ook hier was alles al bezet. Want, daar zij genoodzaakt waren om langzaam te reizen, waren deze eenvoudige mensen pas laat op de dag aangekomen. De kamers in dit grote gebouw waren alle bezet; er bleef geen andere schuilplaats over dan de stallen voor de lastdieren. En zo werd dan in deze stal de Koning der ere geboren, en in de kribbe gelegd.

Het is nu mijn taak om uw gedachten naar die stal in Bethlehem te leiden, opdat u dit belangrijke tafereel zou zien - de Zaligmaker in de kribbe - en om u te wijzen op de reden van die zo nederige rustplaats - "omdat voor hen geen plaats was in de herberg"

I. Ik wil beginnen met u er op te wijzen *dat er nog andere redenen zijn, waarom Christus in de kribbe moest worden gelegd.*

Ik denk dat dit ook heeft moeten gebeuren om Zijn vernedering aan te tonen. Overeenkomstig de profetie is Hij gekomen om "veracht en de onwaardigste van de mensen te zijn, een man van smarten, en verzocht in krankheid". Hij moest "zonder gedaante of heerlijkheid wezen" "een wortel uit een dorre aarde". Het zou onbehoorlijk zijn geweest als de man, die naakt aan een kruis moest sterven, bij Zijn geboorte met purper en fijn lijnwaad bekleed zou worden. Zou het niet ongepast zijn geweest als de Verlosser, die in een geleend graf begraven moest worden, ergens anders dan onder het nederigste dak geboren zou worden? De kribbe en het kruis, aan de beide uitersten van het aardse leven van de Heiland, zijn helemaal in overeenstemming met elkaar.

Tijdens Zijn leven op aarde moet Hij het kleed van de inwoners van Galilea dragen. Hij moet de Metgezel worden van vissers. De nederigen en onaanzienlijken zullen Zijn discipelen worden. Vaak zal het koude gebergte Hem tot een slaapplek dienen. Hij verklaarde: "Vossen hebben holen, en vogels van de hemel nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets, waar Hij het hoofd neer kan leggen". Niets was dus meer geschikt, dan dat Hij in de tijd van Zijn vernedering, toen Hij Zijn heerlijkheid had afgelegd en de gestalte van een dienstknecht had aangenomen, in een kribbe zou worden gelegd. En daarmee werd Hij tot Koning van de armen verklaard.

Ongetwijfeld konden die, zoals zij Hem zagen, Zijn verwantschap met hen herkennen. Ik geloof, dat de teerste liefde in het hart van de herders werd opgewekt, toen de engel tot hen zei - "Dit zal u het teken zijn, u zult het kind vinden in doeken gewonden, en liggende in de kribbe". Koninklijke staatsieklederen wekken geen liefde in het hart van de armen; maar een man, die net als zij het eenvoudige kleed van de armoede draagt, boezemt hen vertrouwen in. Arbeiders zullen met grote

standvastigheid een leider uit hun midden volgen! Zij stellen vertrouwen in hem, omdat hij hun zwoegen kent, hun smarten begrijpt, en belang stelt in hun wedervaren.

Grote legeraanvoerders hebben het hart van hun soldaten ingewonnen door hun ontberingen te delen. De Koning der Mensen, die te Bethlehem geboren werd, leidde in Zijn jeugd het gewone leven van de armen. Ja, Zijn lot was nog zwaarder dan het hunne. Mij dunkt, ik hoor de opmerkingen van de herders terwijl zij daar aan de kribbe staan. "Hij zal dus niet wezen als de tiran Herodes," zegt de een, "Hij zal zich de kribbe herinneren en een hart hebben voor de armen". Arm, hulpeloos Kind, ik voel nu al liefde voor Hem in mijn hart; wat een koud onthaal biedt de wereld haar Zaligmaker! Heden is geen Caesar geboren; Hij zal onze velden niet laten vertreden door Zijn legerbenden; Hij zal onze kudden niet slachten voor Zijn hovelingen; Hij zal de Vriend zijn van de armen, de Heerser van het volk. Naar het woord van onze herder-koning "zal Hij de ellendigen van het volks richten, de kinderen der nooddriftigen verlossen".

Ongetwijfeld hebben de herders, en die hen gelijk zijn - de armen van de aarde - direct gevoeld dat zij hier een Koning uit het volk zagen; edel in afkomst, maar toch, zoals Hij door de Heere werd genoemd "een verkorene uit het volk". Grote Vredevorst! de kribbe was Uw koninklijke wieg! Daarin werd U aan alle volken voorgesteld als de Vorst van ons geslacht, voor Wiens aangezicht geen barbaar of Scyth bestaat, geen dienstknecht of vrije; maar U bent Heere van allen. Koning van de aarde! uw goud en zilver zou aan Zijn voeten zijn gelegd, indien u de Heere der heerlijkheid had gekend, maar omdat u Hem niet kende, werd Hij aangewezen om een Getuige en Gebieder der volken te zijn. Hetgeen niets is, zal onder Hem, hetgeen iets is te niet maken. En het verachte dat God verkoren heeft, zal onder Zijn leiding, de macht, de hoogheid en de majesteit van de menselijke grootheid verbreken.

En verder: door in een kribbe te liggen, heeft Hij als het ware de nederigsten genodigd tot Hem te komen. Wij zouden kunnen sidderen bij de gedachte om tot een troon te naderen, maar wij kunnen niet bang zijn om tot deze kribbe te gaan. Als wij de Meester al vanaf het begin in een deftige optocht door de straten van Jeruzalem hadden zien rijden, terwijl klederen en palmtakken op de weg waren gespreid en het volk zijn "Hosanna" jubelde, zouden wij hebben kunnen denken dat Hij ongenaakbaar was. Maar zelfs toen, rijdend op het veulen van een ezelin, was Hij zo nederig en zachtmoedig dat ook jonge kinderen zich om Hem verzamelden en Hem hun Hosanna toeriepen.

Nooit was iemand meer toegankelijk dan Christus. Er waren geen schildwachten om hen die met een verzoek tot Hem kwamen, af te weren. De weduwe die lastig werd in haar dringend aanhouden, of de man die dringend smeekte of zijn zoon gezond gemaakt zou mogen worden, mochten door Zijn gediensstige vrienden niet weggestuurd worden. De zoom van Zijn kleed was altijd bereikbaar voor de lijdenden, die hem wilden aanraken. Zijn hand was altijd gereed om genezend op de zieken te worden gelegd. Zijn oor was altijd open om ook de zwakste klacht van een ellendige op te vangen. Zijn hart ging altijd uit in stralen van goedertierenheid, zoals het zonlicht naar alle kanten uitstraalt om licht en warmte te verspreiden.

Door in een kribbe te liggen, heeft Hij getoond een priester te zijn. Eén, die geleden heeft zoals al Zijn broeders, en daarom ook medelijden kan hebben met onze zwakheden. Van Hem is gezegd: "Hij eet met de tollenaars en zondaren", "Deze ontvangt zondaren en eet met hen". Zelfs als kind werd Hij, door in de kribbe te liggen, aangewezen als Vriend van de zondaren.

Komt tot Hem, u die vermoeid en belast zijt! Komt tot Hem, u wiens geest verbroken, en wiens ziel benauwd is! Komt tot Hem, u die uzelf veracht en door anderen veracht wordt! Komt tot Hem, hoeren en tollenaars! Komt tot hem, dieven en dronkaards! In deze kribbe ligt Hij, niet onbereikbaar voor uw aanraking, onbeschermt voor uw blik. Buig de knieën en kus de Zoon van God. Neem Hem aan als uw Zaligmaker; want Hij heeft zich in die kribbe laten neerleggen, opdat u tot Hem zou kunnen naderen. De troon van Salomo zou u vrees en ontzag kunnen inboezemen, maar de kribbe van de Zoon van David nodigt u vriendelijk.

Maar ik denk dat er ook nog een andere verborgenheid was. U herinnert zich, dat deze herberg aan alle reizigers vrije toegang verleende. Men hoefde daar niet te betalen, zoals in onze hotels. Want de karavansera bood de reizigers uit naam van de hele stad gastvrijheid aan. Welnu geliefden, onze Heere Jezus Christus is in de stal van een herberg geboren, om te tonen dat allen vrij tot Hem mogen komen. Het evangelie wordt gepredikt aan alle creaturen en niemand wordt daarbij uitgesloten. Uitsluiting van bepaalde klassen is hier geheel onbekend en voorrechten, die aan een rang of stand verbonden zijn, worden niet erkend. Om een stal binnen te gaan zijn geen deftige manieren vereist.

De stal van een karavansera binnengaan wordt niet als een ongepast binnendringen beschouwd. En zo ook, indien u tot Christus wilt komen, mag u tot hem gaan zoals u bent; u mag nu tot Hem gaan. Wie onder u de begeerte heeft om op Christus te vertrouwen, heeft daartoe volkomen vrijheid. Jezus wil u vrij ontvangen; Hij zal u welkom heten met blijdschap, daarom is het Kind neergelegd in een kribbe. Wij weten dat zondaren zich heel vaak inbeelden, dat zij buitengesloten zijn. Het van schuld overtuigde geweten zal zichzelf vaak bittere en boze dingen toeschrijven. Het zal zich geen deel of lot in de genade toekennen.

Broeder, als God u niet heeft uitgesloten, sluit uzelf dan ook niet uit. Zolang u niet in de Bijbel geschreven ziet dat u niet op Christus mag vertrouwen; zolang u geen schriftgedeelte vindt, wat u zegt, dat Hij niet machtig is om u te behouden, gelooft dan dat andere woord, ik smeed het u, dat "Hij machtig is om volkomen zalig te maken, diegenen, die door Hem tot God gaan". Waagt het op deze belofte. Kom tot Christus in de kracht van het geloof aan dit woord, en u zult bevinden, dat Hij zich vrij geeft aan allen die tot Hem komen.

Er zijn nog meer redenen, waarom de Zoon des mensen in een kribbe werd gelegd. Aan de kribbe werden de dieren gevoerd. Zou dan Christus in zo'n kribbe zijn neergelegd zonder dat hierin een diepe betekenis verborgen ligt? Helaas, sommige mensen hebben zich zo verdierlijkt door de zonde, zijn zo ontaard door hun lusten, dat al het menselijke als het ware uit hun hart en geweten is verdwenen. Maar zelfs voor zulken is het geneesmiddel van Jezus, de grote Medicijnmeester, geschikt. Ik geloof dat onze Heere in een kribbe is gelegd, om daarmee aan te tonen dat zelfs verdierlijkte mensen tot Hem kunnen komen, en leven. Geen schepsel kan zo gemeen, zo diep gezonken zijn, of Christus kan het opheffen. Vallen kan het schepsel, zo diep vallen, dat het naar alle waarschijnlijkheid naar de diepte van de hel gaat. Maar de uitgestrekte sterke arm van Christus kan het bereiken.

Hij kan het redden van een ogenschijnlijk zeker verderf. Het kan zijn, dat heden iemand in dit heiligdom is gekomen, die door de maatschappij wordt verafschuwed, en die ook zichzelf verafschuwet. O! mijn Meester Die in deze kribbe is, stelt zich aan u voor. Hij is machtig om ook de laaghartigste van de gemene mensen te behouden, om hem aan te nemen. Geloof in Hem, en Hij zal u tot een nieuw schepsel maken! Maar herinnert u dat Christus wel neergelegd was in de kribbe, maar dat daar de dieren opnieuw gevoerd werden zodra Hij van die kribbe verwijderd werd.

Alleen door Zijn tegenwoordigheid kon die kribbe verheerlijkt worden. Daaruit leren wij dat de wereld in haar vorige heidense duisternis zou terugzinken indien Christus werd weggenomen. Indien de godsdienst van Jezus uitgeroeid kon worden zou zelfs de beschaving wegsterven - dat deel van de beschaving tenminste, waardoor de mens werkelijk beschaafd wordt. Als Christus weggenomen kon worden uit het menselijke hart, zou de heiligste weer afvallen. En zij die zich verwant kunnen noemen aan de engelen, zouden spoedig bewijzen dat zij verwant zijn aan de duivelen.

Ik zeg u: als de Heere der heerlijkheid er van werd verwijderd zou de kribbe weer een voerbak zijn voor de dieren. Indien Christus Zijn genade van ons wegnam en ons overliet aan onszelf, zouden wij terugkeren tot onze zonden en onze lusten. Om al deze redenen is Christus, naar ik vast geloof, in de kribbe gelegd.

II. De tekst zegt ons echter, dat Christus in de kribbe werd gelegd, omdat er voor Hem geen plaats was in de herberg. Dat leidt ons tot de tweede opmerking, nl. *dat er behalve de herberg ook elders geen plaats werd gevonden voor Christus.*

De paleizen van keizers en koningen boden deze de koninklijke Vreemdeling geen onderdak aan. Helaas! geliefden, slechts zelden is er in de paleizen plaats voor Christus! Hoe zouden aardse koningen de Heere ontvangen? Hij is de Vredevorst, en zij scheppen behagen in oorlog! Hij verbreekt hun boog, Hij slaat hun spiesen aan twee en verbrandt hun wagens met vuur. Hoe zouden koningen de nederige Heiland aannemen? Zij beminnen grootheid en pracht, Hij is enkel zachtmoedigheid en eenvoud. Hij is de Zoon van een timmerman, de Metgezel van arme vissers. Hoe zouden koningen plaats hebben voor de pasgeboren Heerser?

Ach! Hij leert ons aan anderen te doen, wat wij wensen dat aan ons gedaan zal worden. En dat is iets wat koningen heel moeilijk overeen weten te brengen met de bedriegerijen en listen van de politiek en de begeerlijke plannen van de eerzucht. O, u groten van de aarde, het verwondert me niet dat u, temidden van roem en genot, van oorlogen en plannen, de Gezalfde vergeet en de Heere over allen uitwerpt. Bij de koningen is geen plaats voor Christus. Let op de koninkrijken van de aarde, en op een enkele uitzondering na is het nog steeds waar: "De koningen van de aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen te zamen tegen de Heere en tegen Zijn Gezalfde".

Niet vele machtigen naar het vlees, niet vele edelen zijn verkoren. Troonzalen en paleizen worden even zelden door Christus bewoond als de dichte oerwouden en moerassen van Indië door voorzichtige reizigers bezocht worden. Nederige hutten worden veel meer door Hem bezocht dan koninklijke verblijfplaatsen.

Maar er waren ministers, er waren openbare plaatsen van bijeenkomst voor staatkundig overleg, er waren gebouwen, waar de regering bijeenkwam om de landswetten te maken. Was daar ook geen plaats voor Christus? Helaas nee, mijn broeders, en tot op de huidige dag is er in de parlementen heel weinig plaats voor Christus. Hoe zelden wordt de godsdienst erkend door staatsmannen! Ja, hier en daar is wel een staatsgodsdienst, een godsdienst die er in toestemt om tot machteloosheid gedoemd te zijn. Een leeuw wiens tanden verbroken, wiens manen afgesneden zijn - ja, zo'n godsdienst kan wel erkend worden.

Maar is er plaats voor de ware Christus, en voor hen die Hem volgen? Die in het midden van een boos geslacht Zijn wetten durven gehoorzamen? Christus en Zijn evangelie - o! dat is dweperij! nauwelijks de moeite waard om veracht te worden. Wie pleit in de raadszaal voor Jezus? Is zijn godsdienst onder de naam van geestdrijverij niet het grote schrikbeeld van alle partijen? Wie stelt Zijn gouden wetten voor als het richtsnoer voor de minister-president? Wie preekt Christus-gelijkvormige vergeving als het richtsnoer van de nationale staatkunde? Een of twee raadsleden zullen een goed woord voor Hem over hebben. Maar als het tot een stemming komt of de Heere Jezus al of niet gehoorzaamd moet worden, zal het lang duren eer de voorstemmers de meerderheid zullen hebben. Politieke partijen, najagers van vooraanstaande posities en van genot ontzeggen de Vertegenwoordiger des hemels een plaats onder de vertegenwoordigers van de aarde.

Zou er geen plaats te vinden zijn voor Christus in wat men de aanzienlijke kringen van de maatschappij noemt? Waren er dan in Bethlehem geen zeer achtenswaardige mensen, die zich op een afstand hielden van de onbeschaafde menigte. Mensen van goede naam en faam - was er in hun midden geen plaats voor Christus? Ach, geliefden, het is maar al te waar dat er geen plaats voor Hem is in deze voorname kringen. Daar is plaats voor al de dwaze vormen, waarmee de mensen verkiezen het zichzelf en elkaar lastig te maken. Daar is plaats voor de wereldse wellevendheid; daar is plaats voor beuzelachtige gesprekken. Daar is plaats voor het oprichten van de afgod van het ogenblik, maar daar is te weinig plaats voor Christus.

Het behoort volstrekt niet tot de goede toon om de Heere volkomen te volgen. De komst van Christus zou het laatste wezen dat men in vrolijke gezelschappen zou willen. Alleen al het noemen van Zijn Naam door de lippen van de liefde, zou opschudding veroorzaken. Als u over de zaken van Christus durft te spreken zou u meteen uitgesloten worden van menige vereniging. Dwaasheid en pronkzucht, rang en eer, goud en edelgesteenten, beuzelarij en mode maken alle duidelijk dat er in hun verblijven geen plaats is voor Christus.

Maar is er geen plaats voor Hem op de beurs, of op de marktplaatsen? Hier zijn de neringdoenden van een handeldrijvend volk - is daar geen plaats voor Christus? Ach! mijne vrienden, hoe weinig van de geest, van het leven en van de leer van Christus kan hier worden gevonden! Het komt de handelaar niet gelegen om al te nauwgezet te zijn. De koopman merkt dikwijls dat hij, om fortuin te kunnen maken, zijn geweten geweld moet aandoen. Hoe velen zijn er niet, die - ach, ik zal niet zeggen, dat zij regelrecht liegen - maar toch! maar toch! - het is beter, dat ik de zaak bij haar ware naam noem: als zij al niet direct liegen, indirect liegen zij zo veel te meer!

Wie weet het niet, terwijl hij door de straten rijdt, dat er vele leugenaars in de wereld zijn? Iedereen heeft de beste en de goedkoopste waar, wat eenvoudig een onmogelijkheid is. Hoeveel listen en lagen veroorlooft men zich niet! Hoeveel snoeverij en leugen! Hoe vaak zou de Meester Zijn "wee u!" uitspreken over sommigen van u, als Hij uw etalages zou aanzien, of achter uw toonbank ging staan! Faillissementen en zwendelarijen en bedrieglijke handelingen komen zo veel voor, dat er in verreweg de meeste gevallen in winkels of marktplaatsen geen plaats is voor Jezus.

Dan zijn er ook nog de hogescholen! Zeker, dáár zal Hij een vriendelijk onthaal vinden. De wijzen zullen in Hem de wijsheid verpersoonlijkt vinden. Hij, die als jongen de leraar van de geleerden zal worden, die onder hen neerzitten zal en hen zal ondervragen, zal zeker onmiddellijk een plaats vinden onder de Griekse wijsgeren. De mannen van geest en verstand zullen Hem eren. Maak plaats voor Hem, o Socrates en Plato! En u, leraars in Israël, sta op van uw zetel! Als er voor dit Kind geen plaats is, tenzij u weggaat, ga dan heen!

Wij willen Hem in de scholen van de geleerdheid zien, al moeten wij er u dan ook uitdrijven. Ach nee, mijne vrienden, zo is het niet! Op gymnasia en hogescholen is heel weinig plaats voor Christus. Heel weinig plaats voor Hem in de zetels van de geleerdheid. Maar al te vaak is geleerdheid de smederij waar de nagels van Christus' kruis worden gesmeed. Maar al te dikwijls is het menselijk vernuft de scherpe punt van de speer, waarmee Zijn hart wordt doorboord.

Het moet ons van het hart dat de zogenaamde wijsbegeerte zich wel tégen Christus heeft gesteld, maar nooit Zijne zaak heeft gediend. Daarom is de naam verkeerd. Want de ware wijsbegeerte zal zich altijd voor Christus buigen en Zijn zaak bevorderen. Enkelen waren met veel talenten begaafd, enkele grote geleerden en diepe denkers hebben zich kinderlijk neergebogen voor het kind van Bethleem. Maar al te velen hebben in het trotse bewustzijn van hun kennis en opgeblazen door hun eigen wijsheid, gevraagd: "Wie is Christus, dat wij Hem zouden erkennen?" Zij vonden geen plaats voor Hem in hun scholen.

Maar er was echter één plaats, waar Hij toch zeker heen zou kunnen gaan - nl. het Sanhedrin, waar de oudsten van het volk vergaderden! Of wel: zou Hij Zijn intrek niet kunnen nemen in de priesterlijke woningen, waar de priesters en levieten bijeenkwamen? Was er geen plaats voor Hem in de tempel of in de synagoge? Nee! ook daar vond Hij geen schuilplaats. Gedurende Zijn gehele leven op aarde heeft Hij daar Zijn wreedste vijanden gevonden. Niet de volksmenigte, maar de priesters waren de bewerkers van Zijn dood. De priesters waren het, die het volk ophitsten om te zeggen; "Niet deze, maar Bar-abbas". De priesters betaalden hun zilverlingen om de volksstem om te kopen, en toen werd Christus ter dood gebracht. In de Kerk van Zijn eigen volk had toch zeker plaats voor Hem gevonden moeten worden, maar die plaats was er niet.

Maar al te dikwijls is er in de gevestigde kerk, wanneer zij tot eer en aanzien is gekomen, geen plaats voor Christus. Ik denk nu niet aan één speciale kerk, maar ik heb de hele christenheid op het oog.

Want het is heel opmerkelijk dat, wanneer Christus tot de Zijnen komt, de Zijnen Hem niet aannemen!

De vreselijkste vijanden van de ware godsdienst waren juist zij, die voorwendden de godsdienst te verdedigen. Wie heeft de martelaars op de brandstapel gebracht? Wie heeft de openbare marktplaatsen tot plaatsen van bloed gemaakt, en tot een vurige oven? Ach, het waren zij, die beleden gezalfd te zijn door den Heere. Wie heeft Bunyan in de gevangenis geworpen? Door wie zijn mannen als John Owen en de Puriteinen van hun preekstoel verjaagd? Door wie werden de Schotse gelovigen als wilde dieren in het gebergte gejaagd en vervolgd? Door wie anders, dan door hen die zich de boden van de hemel en priesters Gods noemden?

Het waren de priesters, altijd en steeds weer de priesters! Er is geen plaats voor Christus bij de profeten van Baäl, de dienaren van Babylon. De huurlingen, die geen herders zijn van Christus, en Zijn schapen niet liefhebben, zijn altijd de wreedste vijanden geweest van onze God en van Zijn Christus. Ga, waarheen u wilt, maar nergens is plaats voor de Vredevorst, dan alleen bij hen die nederig en gebroken zijn van hart. Die door Zijn genade bewerkt werden om Hem plaats te bereiden.

III. Maar zelfs *in de herberg was er geen plaats voor Hem.*

Dit was de voornaamste reden, waarom Hij in een kribbe moest worden gelegd. Wat is er in onze tijd, dat we in de plaats van de herberg kunnen noemen? Misschien is het de openbare mening van het volk. In dit vrije land spreken de mensen over wat hun bezighoudt. U weet het: in ons land heerst algemene verdraagzaamheid, verdraagzaamheid omtrent alles - behalve omtrent Christus.

U zult wel merken, dat de zucht tot vervolging nu nog even sterk is als vroeger. Het is nog altijd de mode om op bepaalde mensen te schimpen. Wij bespotten heden ten dage christenen niet openlijk, want dat zou onszelf spoedig een slechte naam bezorgen. Wij spreken niet meer over "volgelingen van Jezus". O neen, wij hebben daarvoor een veel veiliger weg gekozen. Er is een mooi woord voor ontdekt - het woord 'dweper'. Weet u wat dat woord betekent? Een dweper betekent een waar Christen. Een mens die een geweten heeft, en die bereid is om des gewetens wil te lijden. Een mens die alles gelooft wat er in het Boek staat geschreven. En die er ook naar handelt en er voor ijvert. Uw christenzijn is niet veel waard als het u niet soms de titel van dweper bezorgt.

Als Gods Woord in al zijn delen waar is, moeten wij er naar handelen. Al wat de Heere ons geboden heeft, behoren wij nauwgezet na te komen. Want de Meester zegt ons dat, als wij het minste van die geboden verbreken en dan mensen aldus leren, wij ook de minste zullen zijn in het koninkrijk der hemelen. Wij behoren heel nauwgezet te zijn, zelfs in de kleinste bijzonderheden van de wet van onze Zaligmaker. En zeer begerig om haar nauwkeurig na te komen. Daarbij moeten wij onze ogen op Hem gevestigd houden, zoals de ogen van de dienstmaagd op haar vrouw gevestigd zijn. Wanneer u dit echter doet, zult u merken, dat men u niet verdraagt, en dat u in de maatschappij met koele blikken zult worden aangekeken.

Een ijverig christen zal in deze tijd net zo goed een kruis moeten dragen als in de dagen van Simon van Cyrene. Als u wilt zwijgen, als u zondaren wilt laten omkomen, zo u het nooit wilt proberen om uw geloof ook bij anderen ingang te doen vinden; indien u het getuigen voor Christus achterwege wilt laten, indien u van alle eigenschappen van het christen-zijn afstand wilt doen, als u wilt ophouden te zijn wat een christen wezen moet, o, dán zal de wereld u loven en vol geestdrift roepen: "Zie, dat is de godsdienst, die wij liefhebben".

Maar wanneer u wilt geloven, onwankelbaar geloven, en uw geloof wilt laten inwerken op uw leven. En als dat geloof u zo dierbaar is, dat u het probeert mede te delen aan anderen, zult u spoedig merken dat er zelfs in de herberg van de openbare mening, waar ieder ander wordt ontvangen, géén plaats is voor Christus. Wees een ongelovige, en niemand zal er u met minachting om behandelen; wees een Christen, en u zult veler smaad moeten dragen. "Er was voor hen geen plaats in de herberg".

Ook in de algemene gesprekken is er weinig plaats voor Christus. Wij spreken over allerlei zaken, zonder dat iemand ons dit kan verbieden of beletten. Maar o, hoe weinig plaats is er voor Christus in dat spreken! Hoe weinig plaats is er voor Christus, zelfs op de dag des Heeren en in de huizen van hen die zich christenen noemen! U praat over dominees, u vertelt vermakelijke anekdotes over hen - misschien verzint u die anekdotes, of kleurt ze naar uw smaak als ze al bestaan. U praat over de zondagsschool, over de verschillende kerkelijke instellingen, maar o hoe weinig wordt er over Christus gesproken!

En indien iemand zou zeggen: "Zouden wij niet kunnen spreken, over Zijn volbrachte werk en Zijn gerechtigheid, over Zijn hemelvaart en wederkomst, zouden wij zien dat velen die belijden volgelingen van Christus te zijn, opstaan en zeggen: "Ach, dat is weer zo'n dweper, anders zou hij er niet aan denken, om zo'n onderwerp te kiezen voor een gewoon gesprek".

Nee, in de herberg is geen plaats voor Hem. Tot op de huidige dag heeft Hij er nagenoeg geen toegang. Velen van hen die mij horen, zijn ambachtslieden. Vindt u niet, mijn broeders, - ik weet, dat u het vindt - dat er in de werkplaats maar heel weinig plaats is voor Christus? Daar is plaats voor alle mogelijke andere zaken. Daar is plaats voor vloeken en zweren; er is plaats voor dronkenschap; daar is plaats voor onkuise gesprekken; voor politiek gepraat, voor laster, voor ontrouw; maar daar is géén plaats voor Christus. Maar al te veel van onze ambachtslieden geloven dat de godsdienst een hinderpaal, een ketting, een kerker voor hen zou zijn. Zij kunnen wel de bioscoop bezoeken, of een ontspanningsavond bijwonen; maar het huis van God is hun een te somber een verblijf.

Ik wenste wel, dat ik niet verplicht was dit te zeggen. Maar helaas, in onze fabrieken en werkplaatsen is geen plaats voor Christus. De wereld tracht gedurig meer ruimte te krijgen voor zichzelf, totdat er ten laatste nauwelijks een plekje meer over is, waar het Kind van Bethlehem neergelegd kan worden.

IV. En nu kom ik tot het vierde punt van onze overdenking. *Hebt u plaats voor Christus?*

Omdat er in het paleis, in de vergaderzalen, in de herberg geen plaats is voor Christus, vraag ik: "hebt u plaats voor Christus?" "O," zegt iemand, "ik heb plaats voor Hem; maar ik ben niet waardig, dat Hij tot mij zou komen". Ach, ik heb niet gevraagd of u het waard bent, maar ik vraag: hebt u plaats voor Hem? "O" zegt een ander, "er is bij mij een leegte die de wereld niet kan vervullen!" Dan hebt u plaats voor Hem. "Maar die plaats is zo nederig, zo verachtelijk!" Ook de kribbe was gering en verachtelijk. "Maar mijn hart is zo boos, zo vuil door de zonde". Ook de kribbe was wellicht niet rein. "Maar ik voel, dat mijn hart volstrekt niet geschikt is voor Christus!" De kribbe was evenmin een geschikte plaats voor Hem, en toch werd Hij erin gelegd. De zaak is: Hebt u plaats voor Hem? Denk niet om het verleden; Hij kan vergeten en vergeven. Het doet er zelfs niet toe wat het heden is, als u het maar betreurt.

Indien u plaats hebt voor Christus, zal Hij tot u komen. Zeg niet: "Ik hoop, dat ik plaats voor Hem zal hebben; de tijd komt, dat Hij geboren moet worden, er kan dus niet gewacht worden.

O Zondaar! indien u plaats hebt voor Hem, laat Hem dan heden in uw hart geboren worden. "Heden, zo u Zijn stem hoort, verhard uw hart niet". "Zie, nu is het de welaangename tijd, zie, nu is het de dag der zaligheid". Plaats voor Jezus! Maak nu plaats voor Jezus! "O," zegt iemand, "ik heb wel plaats voor Hem, maar wil Hij wel komen?" Wil Hij komen!! Open nu slechts de deur van uw hart en zeg: "Jezus, Meester, geheel onwaardig en gans onrein zie ik op tot U, kom en woon in mijn hart," en dan zál Hij komen. Dan zal Hij uw hart reinigen, ja, Hij zal er een gouden troon van maken, en op die troon zal Hij zich neerzetten en er voor eeuwig heersen. O geliefden, de Christus, Die ik u verkondig, is vrij en toegankelijk voor ieder; mocht ik Hem slechts beter kunnen preken. Jezus, Die ik u predik, is zo liefdevol en beminlijk!

Hij verlangt een woning te vinden in een nederig en verslagen hart. Wat? is er vandaag geen hart dat Hem wil toelaten, Hem wil ontvangen? Moet ik om me heen zien en zovelen van u zien die nog

zonder Christus leven? Is er niemand, die zeggen wil: “Kom in, Gij gezegende?” O, het zal een gelukkige dag voor u zijn als u in staat bent om Hem in uw armen te nemen en Hem te ontvangen als de vertroosting Israëls! Dan kunt u de dood met blijdschap tegemoet gaan, dan kunt u met Simeon zeggen: “Nu laat Gij, Heere! Uw dienstknecht gaan in vrede, naar Uw woord, want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien”.

Mijn Meester verlangt plaats. Zo maak dan plaats voor Hem! Ik, Zijn heraut, roep overluide: Bereid een plaats voor de Zaligmaker! Hier is mijn koninklijke Meester - hebt u geen plaats voor Hem? Hier is de Zoon van God, Die vlees is geworden - hebt u plaats voor Hem? Hier is Hij, Die alle zonden kan vergeven - hebt u plaats voor Hem? Hier is Hij, Die u kan ophalen uit de ruisende kuil, uit modderig slijk - hebt u plaats voor Hem? Hier is Hij Die, wanneer Hij eenmaal tot u komt, u nooit meer zal verlaten, maar voor eeuwig met u zal blijven. Om in uw hart een hemel van vreugde en zaligheid te bereiden - hebt u plaats voor Hem? Iets anders vraag ik niet. Uw ledigheid, uw nietigheid, uw ongevoeligheid, uw gemis van goedheid en genade - dit alles is niets anders dan plaats voor Hem. Hebt u plaats voor Hem? O Geest van God, wil toch velen er toe leiden om te zeggen: “Ja, mijn hart is bereid”. O dan zal Hij komen en woning bij u maken.

Ik besluit met de opmerking, dat, als u plaats hebt voor Christus, *de wereld voortaan geen plaats zal hebben voor u*. Want de tekst zegt niet slechts, dat er voor *Hem* geen plaats was, maar dat er “voor *hen* geen plaats was”. Er was geen plaats voor Jozef en Maria, evenmin als voor het Kind. Wie zijn Zijn vader, Zijn moeder en broeders? Wie anders dan zij die Zijn Woord ontvangen en het bewaren?

Zoals er nu geen plaats was voor Jozef en Maria, zal er van nu voortaan voor de ware discipel van Christus geen plaats in de wereld zijn. Er is geen plaats voor u om het u gemakkelijk te maken; nee, u moet een strijder van het kruis wezen. U zult in de strijd om het bestaan geen gemakken kunnen najagen. Er is geen plaats voor u om neer te zitten, tevreden met wat u voor uzelf verkregen en bereikt hebt. Want u bent een reiziger en u moet vergeten hetgeen achter, en strekken naar hetgeen voor u is. Er is geen plaats voor u om er uw schat in te verbergen, want hier zal de mot en de roest verderven. Er is geen plaats voor u om uw vertrouwen op te vestigen; want vervloekt is de man, die op een mens vertrouwt en vlees tot zijn arm stelt.

Van nu voortaan zal er voor u geen plaats zijn in de goede mening van de wereld, zij zullen u als een “uitvaagsel” beschouwen, Er is geen plaats voor u in de beschaafde kringen van de wereld - u moet buiten het leger gaan en Zijn smaad dragen. Van nu voortaan zeg ik, als u plaats hebt voor Christus, zal de wereld nauwelijks een plaats vinden om u te verdragen. U moet nu verwachten bespot en uitgelachen te worden. Er is geen plaats voor u in de liefde van de wereldling. Indien u verwacht dat iedereen u zal prijzen, dat al uw goede daden zullen worden bejubeld, dan bedriegt u zich. De wereld, zeg ik, hééft geen plaats voor de mens die plaats heeft voor Christus. Als iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in Hem. “Wee u, wanneer al de mensen goed van u spreken!” “U bent niet van deze wereld, zoals ook Christus niet van deze wereld was”.

Gode zij dank, behoeft u de gastvrijheid van de wereld niet in te roepen. Als zij u slechts ruimte wil laten om te werken, als zij u voor een korte tijd een graf wil verlenen om in te rusten, dan is dit alles wat u behoeft. U hebt hier geen blijvende plaats nodig, omdat u de toekomstige stad zoekt. De stad die fundamenten heeft, welker kunstenaar en bouwmeester God is. U haast u door deze wereld als een vreemdeling door een vreemd land. Het is voor u een blijdschap te weten dat u, hoewel u hier vreemdelingen en bijwoners bent, toch medeburgers bent van de heiligen en huisgenoten van God.

Wat zegt u, jonge vriend, wilt u op deze voorwaarden onder de banier van Christus dienen? Wilt u plaats geven aan Christus als dan voortaan nergens meer plaats zal zijn voor u? Ook als u voor altijd gescheiden en afgesneden zult zijn van de vriendschap van de wereld - afgesneden ook van alle vleeselijk vertrouwen? Bent u, niettegenstaande dit alles, bereid om de reiziger te ontvangen? De Heere helpe u daartoe. Hem zij de roem en de eer tot in alle eeuwigheid! Amen